

παιδιών παιδιῶν τος καὶ / τὰ ἔξῆς εἰ δὲν εἰς κανέναν καιρὸν ἦ, αὐτοὶ ἦ, οἱ κληρονόμοιν τος δὲν ἐθέλασιν ταιριάζουν νὰ μποροῦ / νὰ τὸ μοιράνζουν ὅλο τὸ πρᾶμα νὰ παίρνου οἱ νοικοκυροὶν τὰ τρία τετάρτια καὶ τὸ ἕνα τετάρτιν οἱ κοπιαστάδες / διὰ τὰ ρεά / λια ποὺ τούδω / κέ του καὶ διὰ / []δες τος / []φύτεψα / καὶ νὰ παίρνου πάντα θέλημα τῷ νοικοκυρῶν σὲ τρύγος καὶ σὲ πάτος καὶ νὰ φέρνου καὶ τὸ καλαθιάτικον / κάθεν Κυριακὴν κατὰ τὴν τάξιν. Εἰς ὅλον τὸ ἄνω γεγραμμένο οἱ μερίδες ἔμειναν κοντέντοιν καὶ ἀνεπα / μένοιν βάνοντας καὶ ἀλληλογία τῆς ἀφεντίας ὁ ἀλληλογήσας καὶ σκανταλίσας νὰ πληρώνῃ τῆς ἀφεντίας / ρεάλια ἔξε ἥτοιν 6/ ὁ ἀνηλογήσας νὰ τὰ ζημιοῦται ἐπὶ ἀξιοπίστων καὶ παρακαλετῶν μαρτύρων / οἱ δποῖοι γράφου ὑπὸ χειρός τος ἀπογράφοντας καὶ ὁ ἴδιος ἄνωθεν Τζάνες.

/ — Τὸν Μανώλης Χορευτὴς μαρτυρῶ τὸ ἄνωθεν.

/ — Μανώλης Ξενόπουλος μαρτυρῶ τάνωθε. —

/ Zane Uizato fermo di sopra.

/ — Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

683

Μαρτυρία

φ. 363^v

/ Φ 393

/ 'Εβγαλμένες ἀπὸ Φρα-
/ τζέσκον καὶ πάλι ἀπὸ τὸν ἴδιον

/ + 1687/ Δικεβρίου 12/ τὴν σήμερον ἐνεφανίστησαν εἰς τὴν μπαρρησία κάμοῦ τοῦ ὑπογράφον[τ]ος [νοτα] / ρίου ὁ κύρ Μανώλης Γλινὸς καὶ ὁ κύρ Μανώλης Καπούνης καὶ κύρ Δημητροκάλλης καὶ ὁ κύρ Γεώργης Μα / τάκης ἀπὸ ἐνστασιν τοῦ κύρ Φραντζέσκου Καστελλάνου οἱ δποῖοι ἄνωθεν νοματισμένοι / μαρτυροῦν καὶ λέσιν πώς τὸ πρᾶμα δποὺ ἔχειν ὁ ἄνωθεν κύρ Φραντζέσκος ἀπὸ μέρος / τοῦ πεθεροῦ τοῦ ποτὲ Γεωργίου εἰς τῶν Γλινάδων τὸ εἶχεν παντοτινὸ / ὁ αὐτὸς / πεθερός του / μὲ τὴν μποτὲ 'Αλλά / ζα τὴν γυνὴν τοῦ ποτὲ Κωνσταντῆν Δροσίντην καθὼς γράφειν τὸν μπαντίκιν του ὅτιν / νὰ τὸ φυτέψην ἀμπέλι καὶ ἥφτεψέν τον ὅσον ἐγινούντονε ἀμπέλι καὶ ἔτζιν τὸ αὐτὸν πρᾶμα / ἐπεσεν εἰς τὸ χέριν τοῦ ποτὲν μισέρ Παυλῆ "Ομηρου ὁ δποῖος μισέρ Παυλῆς ἥρ / θεν ἐδῶν εἰς τὴν 'Αξίαν μὲ ἔναν ἀγα / / τὸν ἀφέντη / τὸν Ταχριντζῆν καὶ μία ἡμέραν ἀ / πὸ κεῖνες ἐπῆρε τὸν μισέρ Νικολῆ Σπάρταλην ὁποὺ τὸν εἶχεν ἐπίτροπόν του καὶ ἐπῆγε νὰ / δῆν τὸ ἄνωθεν πρᾶμα / καὶ πηγαίνα / μενος / καὶ θεωρώντας τον πώς δὲν ἐπρόκοβγεν τὸ ἀμπέλι ὁπού-

τονε φυ / τεμένον ἔκραξεν τοὺς ἀνωθεν καὶ ἐγυρίσασιν τὸ ἀνωθεν πρᾶμα καὶ ἐβαστούσασιν / καὶ ἀξίνη καὶ ἐσκάψασιν εἰσὲ πολλοὺς τόπους τοῦ πραμάτου καὶ εἶδε πώς ἦτονε φτενὸν / καὶ δὲν ἐρεόσυρνε τὸ ἀμπέλι καὶ ἔτζιν εἶπεν τοῦ κουντουβερνάρην ἥγου τοῦ κύρ Φραν / τζέσκου κουντουβερνάρην ἐπειδὴν καὶ δὲ γίνεται τὸ ἀμπέλι ἔαμπέλησέ τον καὶ κόπροι / ζέ τον καὶ σπέρνε τον [[ἀμπέλι]] γέννημα καὶ πλιὸ μᾶς βγατίζειν χωράφιν παρὰ ἄ / μπέλι οἱ ὅποιοι τὸ μαρτυροῦσιν ἐνώπιον Θεοῦ καὶ εἰς τὴν ψυχήν τος πώς ἔτζι εἶναι ἡ ἀλήθεια / ὡς ἀνωθεν καὶ δὲν εἶναι καμμία φιλοπροσωπία. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν ἀπογράφουν / καὶ ἀντιμάρτυρες καὶ τὰ ἔξτρα. / — Μανώλης Γλινός καὶ Μανωλός Καπούνης βεβαιώνου ως ἀνωθεν καὶ μὴ γράφοτας ἔγραψα ἐ / γὼ 'Ιωάννης Μπερνόρος διὰ λόγου τος ++ / — Δημητροκάλλης καὶ Γεώργης Ματάκης βεβαιώνου ως ἀνωθεν / καὶ διὰ νὰ μὴ γράφου ἔγραψα ἐγὼ Χριστόδουλος 'Αμάγης. / — 'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

684

Μισιάρικο

φ. 364^τ

/ 'Εβγαλμένο ἀπὸ Νικόλα Φ 394

/ [+ Εἰς δόξ]αν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1687 / Δικεβρίου 12 / εἰς τὸ σπίτιν κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος / [νοταρ]ίου ἐδῶ παρὼν τὰ δύο μέρην τὰ κάτωθεν γεγραμμένα τὸ ἐν μέρος ὁ μαστρὸς Δημήτρης Ντονάδος τὸ δὲ / [ἔτ]ερον μέρος ὁ κύρ Νικόλας Μπασταρδόπουλος λέγοντας ὁ ἀνωθεν μαστρὸς Δημήτρης τὸ πώς νὰ ἔχην καὶ / νὰ τοῦ εὑρίσκεται ἀπὸ πουρκὶ τῆς συνβίας του ἐνα κομμάτιν παλαιὸ ἀμπέλι ντεσπιτάδον εἰς τὸ μέρος τῶν / []ησι / [[τῆς 'Αγίας "Αννας]] σύνυπλιο τοῦ μαστρὸς Γεώργην Γαλάντε καὶ τῶν μπατέρων τῶν Γεζουητῶν καὶ Γεωργάκην 'Α / γγονάκην τὸ ὅποιο πρᾶμα καθὼς εὑρίσκεται μὲ τὴν ληγόν του καὶ μὲ τὸ πηγάδι του καὶ μὲ ὅλα του τὰ δικαι / ώματαν ἀπὸ τὴν σήμερον ὁ ἀνωθεν μαστρὸς Δημήτρης καὶ μὲ θέλημα τῆς συνβίας του ώς λέγειν τὸ δίδειν καὶ παρα / δίδειν τον καὶ παντικιάζει τον τοῦ ἀνωθεν κύρ Νικόλα ο διὰ μισάρικον παντοτινὸν παίδιω παιδιῶν τος / καὶ διὰ παντίκιν τοῦ αὐτοῦ πραμάτου καθομολογᾶ ὁ ρηθεὶς μαστρὸς Δημήτρης πώς ἔλαβεν ἀπὸ τὸν / αὐτὸν παντικάτοραν τὸν κύρ Νικόλα ρεάλια ἔξε ἥτοιν νούμερο 6. / "Οθεν ὁ αὐτὸς κοπιαστῆς προμετάρειν / ὅτιν ὅλον τὸ αὐτὸν ἀμπέλι τὸ παλαιὸ ποὺ ἔχειν μέσαν τὸ αὐτὸν πρᾶμα νὰ τὸ καταβολεύην κά / θεν χρόνον νὰ ΗΝΩΝ